

วันสมโภชนักบุญทั้งหลาย ปี A

(วันที่ 5 พฤศจิกายน ค.ศ. 2017)

พี่น้องที่รัก วันนี้พระศาสนจักรของเราทำการสมโภชนักบุญทั้งหลาย บางคนอาจเกิดคำถามขึ้นในใจว่า จำเป็นด้วยหรือที่เราต้องมีวันพิเศษนี้ ? เนื่องจากตลอดทั้งปีเราทำการระลึกถึง ฉลอง และสมโภชนักบุญแทบทุกวันอยู่แล้ว เช่น วันที่ 31 มกราคม เราทำการระลึกถึงนักบุญยอห์นบอสโก วันที่ 25 เมษายน เราทำการฉลองนักบุญมาระโก และวันที่ 29 มิถุนายน เราทำการสมโภชนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโล เป็นต้น ทำไมเราต้องมีวันพิเศษเพื่อฉลองนักบุญทุกองค์พร้อมกันอีกด้วย ? มีเหตุผลอย่างน้อยสองประการที่ทำให้พระศาสนจักรของเราต้องกำหนดให้มีการสมโภชในวันนี้

ประการแรก นอกจากนักบุญจำนวนมากมายที่เราระลึก ฉลอง และสมโภชแทบทุกวันตลอดทั้งปีอยู่แล้ว ยังมีบรรดานักบุญ มรณสักขี ชาย หญิง และเด็กจำนวนมากนับไม่ถ้วนที่เวลานี้ได้มีส่วนร่วมในพระสิริรุ่งโรจน์กับพระเจ้าในสวรรค์ ซึ่งเป็นบุคคลที่เราไม่ได้ทำการฉลองอย่างเป็นทางการ พวกเขาเหล่านี้หลายคนอาจเป็นปู่ย่าตายายหรือบิดามารดาของเรา เป็นบุคคลที่มีความเชื่อและปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างดีเยี่ยม เมื่อพวกเขายังอยู่บนโลกนี้ วันนี้เรามาระลึกถึงพวกเขาเป็นพิเศษ ดังนั้น ในแง่หนึ่ง เราสามารถเรียกวันสมโภชนี้ว่าวันสมโภชหรือวันฉลองนักบุญนิรนามหรือนักบุญที่พระศาสนจักรไม่ได้ประกาศแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ คล้ายๆ กับวันระลึกถึงวีรบุรุษนิรนามในหลายประเทศ รวมทั้งประเทศไทยของเราด้วย เราฉลองบุคคลที่บทอ่านที่หนึ่งเรียกว่า **“ประชาชนมากมายเหลือคณา นับจากทุกชาติ ทุกเผ่า ทุกประเทศ และทุกภาษา กำลังยืนอยู่เฉพาะพระบัลลังก์และเฉพาะพระพักตร์ลูกแกะ ทุกคนสวมเสื้อขาว ถือใบปาล์ม”** (วิว7:9)

ประการที่สอง วันสมโภชนี้เตือนใจเราให้คิดถึงเป้าหมายสุดท้ายของชีวิต บรรดานักบุญผู้ซึ่งเราฉลองในวันนี้เคยเป็นมนุษย์เดินดินเหมือนเรา สถานที่ซึ่งเราอยู่ในเวลานี้พวกเขาเคยอยู่มาก่อนเรา และสถานที่พวกเขาอยู่ในปัจจุบันนี้ เราหวังที่จะไปอยู่สักวันหนึ่ง ในฐานะคริสตชนเรารู้ว่าเรื่องราวของเราไม่ได้จำกัดอยู่กับสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างวันที่เราเกิดและวันที่เราตายเท่านั้น แต่เริ่มก่อนที่เราจะเกิด นั่นคือตั้งแต่วินาทีแรกที่เราปฏิสนธิในครรภ์มารดาของเราแล้ว และดำเนินต่อไปในนิรันดรภาพ นั่นคือ ไม่ได้หยุด แต่เลยผ่านวันที่เราต้องจากโลกนี้ไป นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมเราไม่มีบุคคลที่สิ้นใจไปแล้ว นักบุญเทเรซาแห่งลีซีเออบอกว่าท่านจะเริ่มนิรันดรภาพของท่านด้วยการทำความดีตั้งแต่บนโลกนี้ ในสายตาของมนุษย์ทั่วไปท่านได้สิ้นชีวิตและจากโลกนี้ไปแล้ว แต่ในสายตาแห่งความเชื่อเรารู้ว่าเวลานี้ท่านยังมีชีวิตอยู่และกำลังมีส่วนร่วมในพระสิริรุ่งโรจน์กับพระเจ้าในสวรรค์ ชีวิตที่ท่านดำรงอยู่ในเวลานี้เป็นชีวิตที่

ยิ่งใหญ่กว่าชีวิตบนโลกนี้หลายเท่าเพราะเป็นชีวิตนิรันดร์ที่ไม่วันเสื่อมสลายไปด้วยความเจ็บป่วย ความทุกข์ทรมาน บาป หรือความตายเหมือนชีวิตของเราบนโลกนี้

ความจริงประการหนึ่งที่เราต้องไม่ลืมคือ การบรรลุถึงความศักดิ์สิทธิ์หรือความครบครันของชีวิต เหมือนที่บรรดานักบุญทั้งหลายได้เข้าถึงแล้วไม่ได้เกิดขึ้นแบบอัตโนมัติ นั่นคือ เมื่อเราเป็นคริสตชนหรือศิษย์ของพระเยซูเจ้าแล้ว เราสามารถเข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ได้เลย ไม่ได้ง่ายอย่างนั้น พระเยซูเจ้าตรัสถึงเรื่องนี้ไว้อย่างชัดเจนว่า **“คนที่กล่าวแก่เราว่า ‘พระเจ้าข้า พระเจ้าข้า’ นั้น มิใช่ทุกคนจะได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ แต่ผู้ปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระบิดาของเรา ผู้สถิตในสวรรค์นั้นแหละจะเข้าสู่สวรรค์ได้”** (มธ7:21) แล้วเราต้องทำอะไรและอย่างไรจึงจะถือว่าเป็นการปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระบิดาเจ้าสวรรค์? คำตอบคือ เราต้องดำเนินชีวิตตาม **“ความสุขแท้แปดประการ”** ในพระวรสารวันนี้ ซึ่งเป็นแนวทางที่นำไปสู่ชีวิตนิรันดร์หรืออาณาจักรสวรรค์ซึ่งพระเยซูเจ้าทรงมอบให้แก่บรรดาศิษย์ของพระองค์ แน่نون นักบุญทั้งหลายที่เราฉลองในวันนี้ได้เดินตามแนวทางนี้อย่างจริงจังและอย่างซื่อสัตย์จนกระทั่งในที่สุดพวกเขาสามารถบรรลุถึงจุดหมายปลายทางสุดท้ายของชีวิต ดังนั้น ในวันสมโภชนี้พระศาสนจักรจึงเชื้อเชิญและท้าทายเราแต่ละคนให้เดินตามแนวทางดังกล่าวที่ผู้ศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ได้ใช้เพื่อบรรลุถึงชีวิตนิรันดร์

ความสุขแท้แปดประการนำเสนอวิถีชีวิตแบบหนึ่งแก่เราพร้อมกับเชื้อเชิญเราให้ทำตัวเป็นหนึ่งเดียวกับบรรดาคณยากจน คนเป็นทุกข์โศกเศร้า คนมีใจอ่อนโยน และคนที่หิวกระหายความชอบธรรม วิถีชีวิตแบบนี้ท้าทายเราให้เป็นคนที่มีใจเมตตา มีใจบริสุทธิ์ และเป็นผู้สร้างสันติในทุกดวงของชีวิต นั่นคือ ในครอบครัวของเราเอง ในสังคมที่เราอาศัยอยู่ หรือในประเทศที่เราเป็นส่วนหนึ่ง แม้ว่าการกระทำของเราอาจนำมาซึ่งการเยาะเย้ยหรือการเบียดเบียนข่มเหงก็ตาม ไม่มีนักบุญองค์ใดที่เราฉลองในวันนี้มุ่งแสวงหาความร่ำรวย อำนาจ หรือความนิยมชมชอบส่วนตัว แต่ทุกองค์มองตรงไปที่ชีวิตนิรันดร์ ซึ่งเป็นของประทานที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้สำหรับผู้ที่ซื่อสัตย์ต่อพระองค์จนถึงวินาทีสุดท้ายของชีวิต

พี่น้องที่รัก วันนี้พระศาสนจักรเชื้อเชิญเราทุกคนให้เดินตามรอยของนักบุญทั้งหลาย นั่นคือ ดำเนินชีวิตตามแนวทางความสุขแท้แปดประการ แน่نون วิถีชีวิตดังกล่าวนี้เป็นวิถีชีวิตที่ยากลำบาก เราต้องมีความเชื่อที่เข้มแข็งและความกล้าหาญอย่างเต็มเปี่ยมจึงจะสามารถก้าวเดินบนวิถีชีวิตสายนี้ได้ ให้แบบอย่างและการอธิษฐานภาวนาอย่างสม่าเสมอของนักบุญทั้งหลายเป็นกำลังแก่เราและช่วยเราให้มี ความเพียรทนในการต่อสู้กับปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เราต้องเผชิญในชีวิตแต่ละวัน นักบุญออกัสติน ปราชญ์ผู้ยิ่งใหญ่ของพระศาสนจักร พบว่าการดำเนินชีวิตตามแนวทางความสุขแท้แปดประการเป็นเรื่องที่ไม่ง่ายเลย แต่เมื่อท่านได้อ่านเรื่องราวชีวิตของบรรดานักบุญต่างๆ ท่านบอกว่า **“สิ่งที่ชายและหญิงธรรมดาเหล่านี้ได้ทำ ทำไมฉันจะทำได้?”** ความเชื่อทำให้เรามั่นใจว่าทุกคนที่ตอบสนองเสียงเรียกของพระเยซูเจ้าและดำเนินชีวิตตามแนวทางความสุขแท้แปดประการที่พระองค์ทรงสอน เมื่อเวลาสุดท้ายของชีวิตมาถึง เขาจะได้ยินถ้อยคำแห่งการปลอบโยนของพระองค์ที่ว่า **“ดีมาก ผู้รับใช้ที่ดีและซื่อสัตย์...จงมาร่วมยินดีกับนายของเจ้าเถิด”** (มธ25:21) ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน